EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.5.13.
COM(2015) 275 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Finnország 2015. évi nemzeti reformprogramjáról,

amelyben véleményezi Finnország 2015. évi stabilitási programját

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Finnország 2015. évi nemzeti reformprogramjáról,

amelyben véleményezi Finnország 2015. évi stabilitási programját

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására[3],

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira[4],

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) Az Európai Tanács 2010. március 26-án elfogadta a Bizottság *„Európa 2020”* elnevezésű, a gazdaságpolitikák fokozott összehangolásán alapuló, a növekedést és a foglalkoztatást célzó új stratégia elindításáról szóló javaslatát. A stratégia azokra a kulcsfontosságú területekre összpontosít, amelyeken intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy javuljanak Európa lehetőségei a fenntartható növekedés és a versenyképesség terén.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatai alapján 2010. július 13-án elfogadta a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló ajánlást (2010–2014), 2010. október 21-én pedig elfogadta a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló határozatot. Ezek

[1] HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
[2] HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
[3] COM(2015) 275.
[4] P8_TA(2015)0067, P8_TA(2015)0068, P8_TA(2015)0069.

együttesen alkotják az „integrált iránymutatásokat”, és a tagállamok felkérést kaptak, hogy nemzeti gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukban vegyék figyelembe ezeket.

(3) A Tanács 2014. július 8-án ajánlást fogadott el Finnország 2014. évi nemzeti reformprogramjáról, valamint véleményezte Finnország 2014. évi aktualizált stabilitási programját. A Bizottság 2014. november 28-án a 473/2013/EU rendeletnek[5] megfelelően kiadta Finnország 2015-re vonatkozó költségvetésiterv-javaslatáról szóló véleményét[6].

(4) A Bizottság 2014. november 28-án elfogadta az éves növekedési jelentést[7], amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2015. évi európai szemeszterét. Szintén 2014. november 28-án a Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést[8], amelyben Finnországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor.

(5) Az Európai Tanács 2014. december 18-án meghatározta a beruházások fokozásához, a strukturális reformok felgyorsításához és a felelősségteljes, növekedésbarát költségvetési konszolidációhoz szükséges prioritásokat.

(6) A Bizottság 2015. február 26-án közzétette a Finnországra vonatkozó 2015. évi országjelentését[9]. Az országjelentésben a Bizottság megvizsgálta a 2014. július 8-án elfogadott országspecifikus ajánlások kapcsán Finnország által elért eredményeket. Az országjelentés tartalmazza az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálat eredményeit is. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Finnországban makrogazdasági egyensúlyhiányok tapasztalhatók, amelyek határozott szakpolitikai intézkedéseket és nyomon követést tesznek szükségessé. Különös figyelmet érdemelnek az ipar szerkezetátalakításával egyidejűleg tapasztalt gyenge exportteljesítménnyel összefüggő kockázatok. Noha nagyobbrészt véget ért az exportpiaci részesedés és az elektronikai ipar terén mutatkozó visszaesés, a beruházások szintje továbbra is alacsony, és csökkent a potenciális növekedés. A magánszektor adósságállománya stabilizálódott, és a jelek szerint nem ad okot azonnali aggályokra, viszonylag magas szintje azonban közeli nyomon követést indokol.

(7) Finnország 2015. április 2-án benyújtotta 2015. évi nemzeti reformprogramját és 2015. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(8) A Tanács által az EUMSZ 125. cikkének (6) bekezdése értelmében [XX]-án/-én hozott határozat elfogadását követően Finnország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum [korrekciós] ágához tartozik. A szakpolitika változatlanságán alapuló, a 2014–2019 közötti időszakot lefedő 2015. évi stabilitási program szerint az államháztartási hiány – amely 2014-ben a GDP 3,2 %-ára nőtt, és így meghaladta a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket – 2015-ben tovább romlik, egészen a GDP 3,4 %-ára, majd ezt követően 2017-re fokozatosan 3,1 %-ra, majd 2019-re a GDP 2,5 %-ára csökken. A 2015. évi stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság a várakozások szerint növekedni fog a program előrejelzési időszaka alatt, és 2019-re eléri a 67,8 %-ot. A középtávú költségvetési cél – a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiány – a programidőszak végéig nem fog teljesülni. A

5 HL L 140., 2013.5.27., 11. o.
6 C(2014) 8815 final.
7 COM(2014) 902.
8 COM(2014) 904.
9 SWD(2015) 45 final, 2015.2.26.

költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. A Bizottság 2015. tavaszi előrejelzése szerint Finnország általános államháztartási hiánya 2015-ben várhatóan a GDP 3,3 %-a, 2016-ban pedig a GDP 3,2 %-a körül alakul majd, a GDP-arányos államadósság pedig valószínűleg növekedni fog, és 2016-ra várhatóan eléri a GDP 64,4 %-át. 2015. május 13-án a Bizottság az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése értelmében jelentést tett közzé azzal a következtetéssel, miszerint Finnország nem tesz eleget a hiány- és adósságkritériumoknak. A stabilitási program biztosítja a túlzott hiány időben történő és tartós korrekcióját 201X-ig, ezért további intézkedésekre lesz szükség. A stabilitási program értékelése alapján és a Bizottság 2015. tavaszi előrejelzésének figyelembevételével a Tanács véleménye szerint fennáll a kockázata annak, hogy Finnország nem fog megfelelni a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek. Noha Finnország tett némi előrelépést az igazgatási reformok megvalósítása terén, a finn közszféra hatékonysága még hagy kívánnivalót, különösen azokon a területeken, amelyek a jövőben az elöregedés miatt költségnyomásnak lesznek kitéve. A szociális partnereknek 2014 őszén sikerült megállapodniuk a nyugdíjreform tartalmi elemeiről, azonban a reform végrehajtása még várat magára. Az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci részvételének növelése kulcsfontosságú a költségvetési fenntarthatósági rés áthidalása és a kötelező nyugdíjkorhatár tervezett emelése tekintetében. A munkaerőpiac idő előtti elhagyásának oka legtöbbször a rokkantság, illetve az, hogy az idősebb munkavállalókat kiterjesztett munkanélküli-járadék illeti meg. A kormány 2014 decemberében terjesztette elő a parlamentnek a szociális és egészségügyi szolgáltatások reformjáról szóló törvényjavaslatát, azonban 2015 áprilisáig nem találtak megoldást egyfelől a nagy önkormányzati koalíciók közigazgatási modellje, másfelől a kis települések alkotmányban rögzített autonómiájának biztosítása között, ezért a törvényjavaslat hatályát vesztette. A finn települések viszonylag kis méretűek, azonban más európai országokhoz képest meglehetősen kiterjedt feladatkörrel rendelkeznek. A települési struktúrák reformja terén némi késedelem mutatkozik, és a települések vizsgálják az összeolvadás esetleges előnyeit. A 2015. évi nemzeti reformprogram értelmében 2016 végén új jogalkotási javaslat kerülhet a parlament elé.

(9) A népesség elöregedésének és a munkaképes korú népesség csökkenésének fényében fontos biztosítani, hogy a munkaerőpiac a teljes potenciális munkaerőhöz hozzáférhessen. Finnország már tett némi előrelépést ezen a területen, nevezetesen több intézkedést is tett a bértámogatások (különös tekintettel az idősekre) és az állami foglalkoztatási szolgálat felépítésének ésszerűsítése érdekében. A munkanélküliségi ráta 2014-ben 8,7 % volt és egyre emelkedik, különösen a fiatalok és az idősebb munkavállalók körében. A mérsékelt bérnövekedésről szóló 2013. évi megállapodás a fajlagos munkaköltség növekedésének visszafogása révén támogatja a költség- és export-versenyképességet.

(10) Finnország eredményeket ért el az innovatív termékek előállítására való kapacitásának növelése terén is. A kormány átfogó reformot hajt végre a kutatóintézetek és a kutatásfinanszírozás területén. A tiszta technológiára, a biotechnológiára és a digitalizálásra irányuló szakpolitikai programok ígéretesek ugyan, de egyelőre viszonylag kis léptékűek. Noha Finnországban Unió-szerte a legmagasabbak között van a K+F beruházások mértéke, az országnak még mindig kihívást jelent, hogy azok nyomán sikeres exporttermékek és -szolgáltatások kerüljenek piacra. A kormány törekedett arra, hogy egyszerűbbé és hatékonyabbá tegye a vállalkozásokat támogató rendszereket, növelje az induló vállalkozásoknak nyújtott finanszírozást, és ösztönözze azok nemzetközi piacra való belépését. Ennek

ellenére a beruházások szintje alacsony maradt Finnországban, fennmaradtak a kivitel terén tapasztalt nehézségek, és csökkent a foglalkoztatás. Szintén erőfeszítésekre van szükség – különösen a kiskereskedelmi ágazatban – a továbbra is igen koncentrált termék- és szolgáltatáspiacokon uralkodó verseny fokozása érdekében.

(11) Az európai szemeszter keretében a Bizottság elvégezte Finnország gazdaságpolitikájának átfogó elemzését, és azt közzétette a 2015. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a stabilitási programot és a nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Finnországnak címzett ajánlások nyomán hozott intézkedéseket. Figyelembe vette nemcsak a programoknak Finnország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy azok megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Európai Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a jövőbeli nemzeti döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni. Az alábbi 1–4. ajánlás tükrözi az európai szemeszter keretében tett ajánlásokat.

(12) A Tanács ezen értékelés fényében megvizsgálta Finnország stabilitási programját, és arról alkotott véleményét[10] mindenekelőtt az alábbi 1. ajánlás tükrözi.

(13) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta Finnország nemzeti reformprogramját és stabilitási programját. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 2–3. ajánlás tükrözi.

(14) Az európai szemeszter keretében a Bizottság elkészítette az euróövezet egészének gazdaságpolitikájára vonatkozó elemzését is. Ezen elemzés alapján a Tanács külön ajánlásokat adott ki azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euró. Finnországnak az említett ajánlások teljes körű és megfelelő időben történő végrehajtásáról is gondoskodnia kell,

AJÁNLJA, hogy Finnország 2015–2016-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Az EUMSZ 126. cikkében Finnország tekintetében előírt kötelezettségekkel összhangban biztosítsa, hogy a túlzott hiány [XX]-ig kellő időben és tartósan a GDP 3 %-a alá csökkenjen. Folytassa a költségvetési fenntarthatósági rés csökkentésére és a növekedés feltételeinek megerősítésére irányuló erőfeszítéseit.

2. Fogadja el a megállapodás szerinti nyugdíjreformot, és fokozatosan vezesse ki a munkaerőpiacról való korai kilépés lehetőségeit. Biztosítsa a települési struktúrára, valamint a szociális és egészségügyi szolgáltatásokra irányuló igazgatási reformok célravezető kialakítását és eredményes végrehajtását oly módon, hogy azok növeljék a közszolgáltatások termelékenységét és költséghatékonyságát, mindamellett biztosítsák azok minőségét.

3. Tegyen további erőfeszítéseket a fiatalok, az idősebb munkavállalók és a tartósan munkanélküli személyek foglalkoztathatóságának javítása érdekében, különös tekintettel a foglalkoztatás szempontjából releváns készségek fejlesztésére. A szociális partnerekkel konzultálva és a nemzeti gyakorlatnak megfelelően biztosítsa, hogy a bérek a termelékenységnek megfelelően alakuljanak.

4. Tegyen intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kiskereskedelmi ágazat megnyíljon a tényleges verseny előtt.

[10] Az 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök